

Hängiven följare av husarernas spår

Familj Det är nästan nittio år sedan Kronprinsens husarregemente lades ner och husarerna fick söka sin en annan utkomst.

En som följt dem i spåren är Thorbjörn Sjunneson. I femton år har han sökt i arkiv och på kyrkogårdar.

Text: [Martin Andersson](#)

Publicerad 8 april 2016 04.00 · Uppdaterad 8 april 2016 08.00

– Fröet till mitt intresse för husarerna såddes när jag var med far och tittade på en minnestropp i Lund, någon gång i början av 1960-talet. Jag är ju uppvuxen i en familj med intresse för militärhistoria.

Thorbjörn Sjunnesons pappa arbetade på Kockums och var samtidigt engagerad i hästvärlden. Hans farfar var polis i Lund, och hans farmors farfar var en skånsk husar.

Annons:

– Farmor spelar också en viktig roll i arvet. Hon blev över hundra år och kunde berätta om husarernas mytomspunna läger i Ljungbyhed. Det var spännande.

En gammal pistol väcker nyfikenheten. Försöken att tyda märkningen öppnade dörren. Nu har han forskat och dokumenterat husarerna i Malmö och resten av Skåne i femton år.

Han har samlat på sig mängder av bilder och skriver på ett manus som är uppe i ett omfång av drygt 500 sidor.

Intresset rör främst människorna och då i första hand befälen.

– Det var befälen som formade verksamheten. Deras öden är oftast lättare att spåra.

Men även saker och byggnader attraherar Thorbjörn Sjunneson. Han har studerat alla ritningar som finns av skånska husarregementen, i synnerhet Kronprinsens husarregemente i Malmö.

– Jag kan sluta ögonen och vandra runt på regementet, jag kan alla byggnader och vet hur det såg ut. Jag är till och med bekant med avträdet, eller kabinettet som det också kallades.

Med hjälp av ritningar vet han exakt hur många hål det fanns på dasset.

– Ett manskap på 500 delade på åtta hål. Underbefälen hade fyra hål. Avskildhet var bara befälen förunnat.

Husarregementet i Malmö lades ner redan 1927 men byggnaderna stod kvar en bit in på 1960-talet, då de revs för att lämna plats åt Hugo Åbergs byggprojekt Kronprinsen.

Väldigt få rester finns kvar. Mest känt är riksvapnet över portalen, som flyttades till LV 4 men som 1973 sattes upp i Hylliekroken vid husarernas gamla övningsfält.

– Sen har vi minnestenen efter Bror Cederströms tävlingshäst Baltimore. När den dåvarande ryttmästaren lät avliva sin favorithäst 1902 begravdes den strax utanför kasernens hundgård. Stenen flyttades senare till en dunge vid Jägersro, troligen runt 1938.

Bror Cederström var nämligen ordförande i Skånska fältrittklubben och var delaktig i uppförandet av Jägersro.

Husarernas värld var extremt manlig. Hur förhåller man sig till det?

– Man måste se det med den tidens glasögon och inte rycka loss från det historiska skeendet. Vi fick kvinnlig rösträtt 1921 och då hade regementet bara sex år kvar. Varje tid har sina ideal.

Kvar finns också befälensgravstenar. Thorbjörn Sjunneson har spårat upp döda husarer på Gamla begravningsplatsen i Malmö, och känner dem alla. Under våren arrangerar han guide turer bland gravstenarna (se faktaruta).

Utöver all tid Thorbjörn Sjunneson lägger på sina efterforskningar sysslar han även med hästar och avel, ett intresse han delar med hustrun.

– Våra intressen tar oss på åtskilliga och underliga utflykter.

Thorbjörn Sjunneson

Ålder: 59 år.

Yrke: Ekonom vid kommunledningsförvaltningen i Sjöbo kommun.

Familj: Hustru, utflugna barn. Hästar, hund (en shar pei) och katt.

Bor: Hästgård utanför Äsperöd, vid Lövestad.

Andra intressen: Hästägare och sysslar lite med avel. Huset är ett pågående renoveringsobjekt. Och så finns det ett intresse för bygden.

Guide: Thorbjörn Sjunneson guidar på Gamla begravningsplatsen i Malmö 14 maj. Anmälan och info 7son@live.se.